

YAĞMURSU ÖZLEM

Şiirler

ERBAY KÜCET

*Geceyi gündüze katar,
gündüzü de geceye katar.
O, kalplerde olanı bilir. (Hadid S. 6. Ayet)*

Koynumda Saklı

Alıverdim geceyi koynuma sessizce
Duygularımı sıraladım birbiri ardınca
Her gecenin aydınlık günleri olduğu bilinciyle
Taşıdım,
Yük hamalı misali dünyayı omuzlarımda

Gece, koynumda sessizdi
Prangasız mahkûmların voltasında
Tak, tak...
Duyuluyordu
Yumurta topuk, sivri burun ayakkabının cümbüşü

Gece sessizliğini bozmadan
Kayıverdi koynumdan sessizce
“Aldattın beni zalim” şarkısını unutmadan
Boşamıştım geceyi mahkemesiz.

Ötelerin Ötesi

Gecelerin aydınlığında
Bir garip
Yatıyormuşçasına
Uyumadım hiç kuştüyü ortopedik yataklarda
Biliyorum saksılı balkonların riyakârlığını
Yıldızların karanlığında
Bir aydınlık
Üşüyormuşçasına
Figüran görüntülü kalabalıklar arasında
Duyamadım ne dediler sessizlikte
Sokakların kaldırımında
Bir meczup
Yasin okurmuşçasına
Sakladılar reklamsız resimsiz poşetlerde
Okudum, okutalım okuyalım Furkan'ı

Sayıklamalar

I

Gece...

Aydınlık günlerin habercisi

Kimbilir. Bilmez gibi

Gündüzlere erken doğumu

. Ebesiz sağlık ocaklarında

Taş ocağına amele yetiştiren

Sirenleri durmadan tökezleyen

lerler, Iarlar tanımlıyorum.

Tanımlıyorlar tanımlanan beni

Ben ki, o bende Yunusça

“Bir ben vardır, bende benden içerü”

den içerü.

Sayıklamalar

II

Yaralı ins

Umarları dermancasına

Biliyor dermanını vereceğini

Dertlerini içlerine hıfzederek.

Koparıyor tavizleri ilkelerinden

Kopartıyorlar birer birer...

Koparttırıyorlar acımasızca

Veryansınlar.. bağırtarak

Amansız ve pervasızca...

Hastane koridorunda tekerlekli sandalye

Üterinde 'Taze simit" satan çocuk

Annesi ardında...

Gözyaşını akıtıyor kaygan karomozaik sahte mermerlere...

Ve.. Perde kapanıyor.. Alkışlar.. Zulüm çekenlerce

Zalimlere...

Zulüm iyice artarak rantiyeye sınıfını

Okullarda yerleştiriyor..

Zalimler için

Yaşasın cehennem...

Yağmursu Özlem

Sabahla birlikte
liğimiz gece
leyin nihayetlenmedi

Yıldızlar aydınlık günlerde kararır
sa/bahla birlikteliğimiz sonu yakalar

Geceyle birlikte
liğimiz sabah
leyin bitti

Yağmur çisil çisil camlara vurmuyor
Arap kızını camdan bakamıyor, pimapenler buğulu

Baharla birlikte
liğimiz yazla bitti

Özlem duyuyorum yağmurlu sokaklara
Güneşe otobüs kaldıran şirket var mı?

Şiirle birlikte
liğimiz böylece
sonu yakaladı...

Taşlar gördüm

Sessiz, alt yazılı filmleri anımsadım
Yazılı, taşları gördüm
“ Ancak âlimler hakkıyla korkar”
Öğretisini dinlerken
Karşıyaka’da
Bir öğle ezanında
Neler yazmışlar,
Neler söylemişler
Dönüşü olmayan tek biletli yolcularına
Dönüşsüz yolculuğa çıkanlara
“Sessiz Gemi” yi düşündüm.
Sessizlerin sesini duyumsadım
Yazılı taşları okudukça
Okumanın ardı sıra
Okuyup yük hamalı olanlar
Aklıma sessiz yağınların sesi
Kimsesizlerin kimi şimşekçesine
Parıldadı aniden.

Ama Asla

Kalbimi dinliyorum
Farkında bile değil
Hayat ivedi damgasıyla
Her yandan mürekkebini
Kurutma kâğıtsız damlatıyor
Seviyorum mürekkep balığı
Kılıklı insanları
Sizde mi?
Asla
Ama bir gün ben de...

Esselam'a Selam

Ayrı düşünceleri
Aykırılıklarla bütünleyip
Damıtıyor sevgisini toprağa
Medet ya hu...

Medet ya hu...
Eskilerin yenisi
Önderini örnekleyen adam
Hayata selam...

Hayata selam...
"Es selam" üstadım
Özlemle kavrulmuş gönlüme
Selamların en güzeliyle...

Düşlerimin Ön Yüzü

Yorumladım düşlerimi iki dönemde
Görüntü... Cilalı taş devri hiç yaşamamış
Turnosal kâğıdı taşralı çocuklarca,
Istampasız isim hakkı mahfuzlu damgaları
Varoşlarda mühürlemişler
“Mühür gözlüm seni elden”
Kömür gözlüm...
Minnacık ellerimle dualar ederdim
Teravih namazlarının ardından
Aktaş'ta yol kenarında, cami avlusunda
“Allah'ım, dileklerimi düşlerimle gerçekleştir”
Şimdilerde tekrarlıyorum duamı
Din gününün sahibi,
“Beni ve inananları her türlü beladan koru”

Kurdeleli Güzelim

Takamadan kurdele sarı saçlarına
Takıldı prangalar, paslı.
Kalburdan geçiremeden düşündüklerini
Pervasızca...
İnandığı doğruları haykıramamanın
Taşıyordu suçluluğunu
Af çıkmayacağını bilerek
Takamamıştı kurdele sarı saçlarına
Takmıştı birileri içi boş kafalarına
O, biliyordu
Kurdelesini takamadan büyüdüėünü

*Bilmez misin ki Allah,
Geceyi gündüze ve gündüzü geceye katmakta
(Lokman suresi 29. Ayet)*

Kurtlar Sofrası

Sabahla geç buluşmanın tatmıştı hazzını
Gece...
Deli gömleğini giyinemedi
Yakazamsı eda ile...
“Uykuda mısın sevgili yârim”
Uyan, uyan...
Aç gözlerini desem, n’olur?
Jandarma yazarlardı eskiden uyanıkları
Işınlanmaksızın dönüverdim ilkokulum,
Sabahları erken kalkar yavrukurt
Kurtlar sofrasında yem olacağımı bilmeksizin
Masumane duyguların esiri olarak
Geldi, geçti ömrüm benim

Sabah Esintisi

İstanbul'u dinlemiyorum
Gözlerim açık seyrediyorum
Seyrederken demir parmaklıklar içinde
Kaldırım üzerinde kuru ağaçları
Yem arayan kuşları ürküntüsüzce
Motorin kokularıyla bezenmiş caddeleri
Park... Otopark... Alt geçit... Üst geçit...
Geçit vermiyor hayat...

Koşuşturma sabah ezanlarıyla sürekli
Akıyor... Fakat duru değil
Kuşlar... Ağaçlar... Korna sesleri... Cıvıl cıvıl...
Geriye dön... Hey sen...
İleriyi düşünen geri vitesli adam
Seni yoklama kâğıdında var yazdılar
Oysa sen "Ben yokum" diye
Yırtınıp duruyorsun karşımda.

Varsın... Birsin... İşitensin... Görensın...
Sen her şeysin, ben bir cüz...
Ene mahlûk... Aciz... Biçare... Abd...
Ve... Gerisi yalan.
İstanbul'u kim dinlemişti.

Hesapsız Yaşa!

Geldik,
Dolaştık,
Dergâhındayız. Dönüyoruz evrensel
Semâhla birlikteliğimiz.
Hacı Bektaş Velî Pirleri,
Yunus Mevlânâ dirileri,
'Yazar' kasasız yaşadık hayatı
Plastik bidonların köhneliğinde, küf kokarak
Çektik kürekleri hep akıntıya, akıntılara inatla.
Derin nefes almak için, öksürüksüz karın zarı
Yokluğunda yok olmadan, varlığının bilincini yitirmeden
Gönül gerekli, görmeyen gözlere
Kuşluk vaktinde ötemeyen kuşlar misâli
Çeşm-i siyahı karanlık gecelerde arayan âşık
Siyahın içindeki renkleri seçemeden karanlıklar içinde
Yandım dedikçe, hortumlayalım sulaklıkları
Yananlar, yandım dedikçe
Öylesine de böylesine de
Dünyayı yakalayamadan istersen şöyle veya böyle
İstersen hesapsız yaşa be dostum!...

Köylü şehir (!)

Koşuyorlar duraksamadan
Çizgi film kahramanı
Geçerken karşıya pembe yandı
Dur! Nire gidiyon?
Birlikte... Beraberce... Bir berber bir berbere
Permatikle tıraş olalım demişti
Ağaçlar demir parmaklıklar altında prangalı
Aynalı çarşı yıkılmış Çanakkale içinde vurulmadan
Kuşlar mazot koklamışlar tinerci çocuklar sokağında
Katletmeyin... Yazıktır... Çevreci. Hey!.. Nire bakıyorsunuz?
Park rengini kaybedeli yıllar olmuş... Fark etmez...
Bu araba buraya da, her yere de park eder...
Şoförü yok... Herkes yok... Fakat 0 var...
Peki, İstanbul bunun neresinde?
Kadıköy'e köy diyemedik, Kırşehir'e şehir desek mi?

Neden?

Aymadan Őiire koŐuverdim
Ateşli uykudan
Dökemeden sayıklamalarımı
Özenle bembeyaz yapraklara
seçmiŐtim sözcükleri
Düşlerimle birleŐtirmeden
yazıverdim aklımdakileri
Yazıverdim...

Yazımı bilemeden
Yazları onlara
Yazıverdim gitti...

Neden?

Sıkıntılar aydınlık günlere gebe
sabah güneŐin doŐuŐunu
seyredemedemden

tık taklı saatli evlerde horozlar ötmüyor kanatlarını yoldurmadan

iki sahte tavuk yem yiyor taklidi yapıyor saat üzerinde uçaklarla geceyi
yaŐamadan Neden?

Çünkü demeden, Çünkü çünkü'nün cevabı da çünkü...

Öylesine

Sessizlikler gürültüler içinde
Şamatasız toplum bekleyen derviş
Çok, ama çok beklersin durakta
Tavşan avında traktör farı kullanan avcı
Gönüllere çeviriverir aydınlıklarını
Saman alevi çabuk geçer mi?
Gürültüyü sessizlikle bastıracak nesil
Sus .. Dinle .. Neyden üflenen yanıklı
Derviş bağı taş gerek,
gözü dolu yaş gerek
Gözleri kör olanların
gönülleri açık olur.
Yaş kararlarını üstümüze sıçra tanla r kalbinizin sahibini dinlemeyi
denediniz mi?
Kalbimizin sahibi, efendimizi... Muhabbetle
Yoluna yolumuz diyebilesek
“Kâbe yollarında kumlara batsak’
İlahilerin tadı tuzu kalmadı mı?

Köp Çukur Âlimler

Bilmem nideyim aşkın elinden
Tutuverdi kalemimden.
Buluverdim kendimi mısralar arasında
Dervişçe duygularla,
Vaveylası aşkımın
Tutkundu...
Aşkını, derinliklere gömmeyi tasarladı
Aklına “Derin devlet” gelince,
İrkildi...
Düşüncelerini daksillededi
Çukur diyorlardı ‘Derin’in karşılığına
Yeseviler diyarının çağdaşları
Çok derin âlime ise,
Köp çukur deyince
Gevşeyiverdi vidalar
Bizim diyardaki çok derinler gelmişti
Olmayan aklına

Sorgusuz Gece

Sorguladım geceyi
'Yıldızsız karanlıklarda
Tanıktı 'Ay'
'Güneş'i muştuladılar
Gezegenler âleminin kavşağında
Tutuştular el ele
Tutuşup, yananları gördü
N'oldu şimdiki zamanın hikâyesinde
Erken mi nihayetlendi gecenin sorgusu?
'Yıldızların aydınlığında
Yapamadan tanıklık 'Ay'
'Güneş'le birlikte görünüverdi aydınlıklar
Sorgulayamamıştı geceyi
Ediliverdi 'Yıldızlarla beraber mahkûm
N'oldu şimdiki zamanın rivayetinde
Cevap: A şıkkı...
Yani " Olanlar oldu, o veya bu gece."

Figüranlar Arasında

Uzun dehlizler göründü
Kokusuz, saman sarısı ve...
Kısa hayatı uzunca gösteren
“Arkası Yarın” radyofonik oyunlarca
Figüranların başrollerde rol aldığı hayatta...
kaldığımız yerden devam,
“Çıkışlar yan kapıdan, film devamlı”
Nemlendirmek istiyordu. Kurumuş filmleri
Ki, hayatını kurutanlara inat...
Film kopmuştu en heyecanlı sahnede
“Makinist” nidaları biteviye sürdürükçe
Zevk alıyordu.
Hayat... Matine devamlı...

Çağırınca

Ötelerin ardından
Muştulu haber ulaştı
“Ölümü sıklıkla hatırlayın”
hatırladık hatırlamasına da
Biz yerine ölüm hatırladı
Çağrısına “Lebbeyk” dedik
Sessizce.

Gecede Sır Oldu

Karanlıklar içerisinde siyah bir nokta
Zulmetten bahisle
Yontuyordu sert karaçamları.
Aniden ses kesiliverdi
küt.. küt..
bıraktı baltasını kenara
balcının bal tasının olduğunu bilerek
Gecenin aydınlığında esmer bir adam yürüyordu sırlarıyla baş başa...
Koşacaktı önünde sonunda menziline
Gülümseyen çehresiyle sırlarını sırlarına
Ümitle...
Gecenin rengini çizebilmek için çabaladı
Nafile...
Beyazlıkları karalayamadan
kara toprakla, kararlı adımlarla
Geceyi bitirmenin hazzını tadıverdi..
Hem de ılık sularla...

Öyledir Bey'im!

Kalbim yarı yolda
Tökezlemek isteyen
Çelme takan ayağımın altında
Protezler parlattı boyacı çocuklar
“parlamazsa para yok bol cilalı” diyerek
duvarlar sprey kokuyor
Ya yücelerden yüce
ardında çam kokusu bulunan dağlar
bir varmış yokmuş
bir de ardıma baktım ki beyaz bir sayfa
açılmış açılacak
Beni bu masala iteni bir yakalasam
ayakkabılarını boyarım kokulu çoraplı
çift fırçalı badem yağlı boyacılar
Sigara içmeyenleri tebrik edelim
Kalbiniz tökezlemesin beyler, bayanlar
Merdivene çıkın ki, kayanlar diyek

‘İstinye’ Gecesi

Uyandırıldım çam ağaçlarının denize secdesiyle
Saba makamının ulvi sedasını duyumsayarak
Halka açık
Kuşları özgür iskelesinde İstinye’nin
İstanbul’u böylesine sevmemiştim diyemem
Martıların çığılığı, karayollarının canavarlarını ezmeden
Orman..
Deniz halıfleks gibi
Ekmek arası koku satıyordu balıkçılar
Pislik kokan ülkeye inat
Sesler karıştı gün ağartısıyla
Meşgale
Koşuşturma
Yalan denilen gerçek dünyayı aldatırcasına
İstinye’de bir gece
İstanbul’u böylesine yaşamamıştım
Seviyorum bu şehri
Ankara’nın gözünü sevdiğim kadar

Memleket Havası

Ne olacak bu memleketin hali?
İnsanımızın cevapsız sorusu
Ah ah derlerdi eskimeyen eskiler
Şimdilerde oh oh diyorlar yeni yetmeler
Dervişliği pazarladık tenis kortunda
Unutturdular unutulmaz şarkıları
Riyakâr gülüşler
Boş selamlar
Perçinsiz kalan dostluklar
Ne olacak bu memleketin hali?
Sorgulamayan insanları
Biz sizin geçmişinizi de bilirdik
Sen neymişsin be abi
Bir düzene girecek memleketin hali
Ne olacak senin hali pür melalin?
Ah ile vah ile geçti
Eskilerde kaldı gözün
Gözünü sevdiğim nazlı dilberim
Umutla birlikte
Işık yakında

Karanlıklar Arasında

Aydınlığı yakalamak isterken
Karanlığa düş oldum.
Hoşluğu yaşarken yüreğimde, düşünürken düşümle
Küs oluverdim sevgimle
Varlığıyla maddenin yakaladım hakikati erime noktasında,

Uyandırıldım kapı tıkırtısında...
Kaçmak, uzaklaşmak
Nefret tohumunu havanda dövdüm beni buluverdim aydınlıkta
Gül rengiyle goncanın açılımla gülünce
Hasretim.. Bir daha asla
Kıyamet kopsa da, sen varsın.
Benim yanımda olmasan da...
Sen yalın halindesin ismin, ben 'E' haline geçerken
Halimden anlamayan anlarsın ya..
'Can' senin, 'ser' senin..
Yoluna yokuş mu desem fal senin...

Yıkanmış Mendile Burun Sildim

Yıkayamadım mendilimi, kâğıttanmış kokulu
Asamadım, gül dalına...
Asmışlardı gülfidancıkları, Pembemsi sicimlerde
Şimdiki zamanın –yor gibisine..
Yorulduğum dostum!.. Hatırlarsam kan gölünde,
Urfa'nın etrafı dumanlı dağların balıkları gibi nâzlı.
Sıralı mı, sırasız mı geceler bilinmez buralarda,
Sanırım, geliyor sıramız dostum.
Bâhar geçer yaz olur, çiçekler sürgün verdi toprağa,
Kaçırıldığım bu kaçınıcı türküdür 'Yurttan Sesler Korosu'ndan
Gönül denizine atmışım, yüreğimi kardiyologlar eliyle..
Uzattım, sevginle nabzımdan tut, yakala gülümsememi.
Dağlanan yürektir, közlenen külleri üfle,
Üfle ki 'Külünde biz ısındık, ateşinle onlar'
Cismi canım yansa da yanmada derman olsa da,
Seni fermanla yazdıklarım, uzatıverdim akşama...

Ne Zaman Konaksın Vaktine?

Ayakkabılarımla sohbet ediyor yollar
Sen, hâlâ ayak seslerimi işitecekleri ara.
Ateşinde yananlarla,
Közünde ısınan, küllenen ızgaraları beyaz etli.
Kardeş etini, ketçapsız. Gıybeti haram bilerek...
Yanık türküler ben de,
Sönen lambalara püf de!..
Gönlüm seher yeli gibi, daldan dala,
Sensizliğin akordunu ayar çekerken
Ziline dokunsalar gönlümün,
Uzaklaşır Fikret'in 'Zangoç'ları.
Adres defterimi kaybettim,
Bir fincan acı kahvenin telvesi arasında
Hatırını kırmasak, hatırsızların ucuzluk pazarında..

Yağmur Çiselerken Sulu Sepken Buğular!

Doluverdi sıcak suyla radyatör
Gülümse bir gül kadar
Gözlerimle dinlemek isterdim
İşitem gözümle
Ellerim titreşiyor, çıldırtan sesleri
'Bir gün mü, yoksa bir gül mü desem'
Kıyamet kopma sinyali çaktı.
Sakinleşelim çılgınlar!..
Kıpırdamayan yaprak dallarda,
Toparladım aklımı yumak yumak.
Duaların yağmuru bulut ardında,
Sel akıyor Ankara'nın Sakarya'sında..
İnsan, bu hangi damlası,
Seçilmişler deryası Kunta Kinte'si.

Kırım'da Kırklar!

Yoğurt mayalamasını unuttun mu?
Ekşimsi natürel
Ekolojik inekler sağılmaz mı?
Uzay bakışım
Gücünü dene....

Kırmızı güllü halıda
Şair bağdaş kurar
Kıble ciheti güzeli için
bakar halının altına

Yoğurt mayalanmıyor evimizde
Tezgâhlar bomboş
Hijyenik diye diye
Üzüm gözlüm kavun ye...

Kırımım, Kırımım
Kara könlü köp kururum,
Kezdikin yerlere iyi baksana
Kırım Akmescit akpak
Ülkeme dönüverdim ağlayarak.

Kurt Kuzusu

Ağaçlar yaşlanmazmış
Yaprağını dökermiş...
Lenin Meydanı'nda karanfilli gençler
Şişenin ağzını tutarmış.

Kurt kızı kaçırmış kuzu diye
Kız kuzuluktan olmuş koyun koyuna

Kasım ayının koyuluğunda
Karacalar kararırken
Kırım' a geldik Kasım'da

Şairler Meclisi

Çikolata renkli yar
Çam ağacını altında
Boğazda penguenlerle
Kaldırımında serçe var
Yeşil ışıhta geçilmez

Kar yağınca kararınca
Kasım'da Kırım'da karaca
Sırrı nedir bu er şiirin
Şairlerde mi acaba?..

Dolmabahçe Sarayı

Renklendi menekşe morluktan öte
Uçuyor martılar suyu özlemle
Uzaktaki sevgiliye düşüncelerle
Seslerin derinliği içselleşiyor
“Uçan kuşlar martılar, yeşil tatlı bir bahar”
sözleri dökülüyor
Yağmur bulutlu Dolmabahçe'nin Kalem Odası'nda
Aldatırcasına meteoroloji uzmanlarını
inadına
Canımın içi özlemle...

İ. 'Özel' Şiirdir..

Kaskatı bir dinamo
Gişe beklentisine imtiyazlı
Tevesül etmeden
Bin dereden vız gelip tırıs
Su getirme bindallı
Pembelik yaylacıların
Zangoçların çingirak
Açılıveren fermandan
Canitez esintisinde eziliş
Boğuntusu bir esmere
"Esmerim biçim biçim ölürem esmer için"

Öd kopartıcı fosilleşmiş höpürtüleri
Kar çölünde yaz soğuşunda
Acapulca'da Pentagon'un ön sırasında
Harita paftası işgalinde
bittecrübe özel'imdesin
Her ne kadar kısmetse o kadar İsmet'sin...

Ateşli K.

Ser itfaiyecinin hortumu söndür(e)medi ateşi
Su soğudu hortum kıvrıklarında
Ayazlama bazlama sacında
Porselen demlik Çaykur'a kiralandı
Semaver söndü, Amasya bahçelerinde
Elmaları çürüttüler, armut dersem çık diye
Konya gevreği yağsız
Yani Beypazarı kurusu yağlı
Yani hamur..
Biraz da bizim hamurumuz çamur
Kızılay'da metro istasyonunda alt geçit üst geçit
Akabe'siz olduk.
Yani ben, sen ve O...

Yaşlandım

Yakaladım geceyi
Uykusuz gecelerde
Bakariken sıkılmadım aynaya...

Gençleştim
Besleyerek ruhumu
Bir bilen ile bilinmezleri bilerek
Geceledim
Uykusuz geçince gündüzler...

Mutlanmıştı
Sabır ile yakalayıp sonucu
Tasmasız köpeklerin havlamasıyla
Yoklama kâğıtsız kafelerde
Hayata attığımız çentiklerle
Çerçveden çevrili hayata
Güçlükler içinde sınırsız
Kalkanı yok tahta kılıçlı
Renksiz fotokopili suretli adamların...

Müsvettesiz yaşam

Geri dönüşümsüz kutular içinde
Yaşamıyor yırtık-ırtık ve de çatlak
Mayasız hamurlar şarj etmiyor
Islak-kuru ve de torbasız

Hayatı ıskalamadan
Geri tepmesiz fanus içinde
Dalgın nemli gözleriyle
Suları ıslatamayan şair
Sakalını susuz permatikle
Uykusunu bölemeden ayıktı
Gecenin matemini nereye attın?
Jokersiz bir hayatı paylaşalım
Eş durumundan Cennet'e yol izni isteyerek.,

Peçete şairi derler peçeteye şiir yazana
Pimapenci şairlikten terfi eden ozana

Zoru varmış aklından
Cinler, periler ve de deliler
Bir varmış.. bir yokmuşçasına
Direndiler birlikte beraberce
Soylu atların yelelerinde
Güvercin sadeliğinde
Uçmadan yaşadılar hayatı
Kamil Koç 'un koltuğunda...

Rüyalarımızı günahsız uykularımızın hırsızlarına kaptırdık

Yorumlarken dünyanın donmuş kalıplarında formatlanan hayatı
Haşarı çocuklar dayattılar kalın duvarlar arasındaki zula yerine
Uzak enlemlerde yaşanan Güneş tutulmasına rağmen
Bunalımlı caddelerin fotosel ışıklarında
Tüllenen bir örümcek ağı beyaz güvercinle
Parçalanmış yağmurlar düşüyor ipeksi yamaçlara
Buzdan aynaların acımasız kırıklarına
Sırılsıklam umutlarımızı pul şişelere damıtamadan
Ölgün şarkılar söyledik hüzzam makamında
Bir Cemre zamanı zırhını kuşanan Kilise avlusunda kara bir çelenk
Kırmızı güllere inat
Taziyeler şehrinin mihrabında tımarsız bırakılan küheylanlarımızla
Çörekotunda küçülen ruhların serin yürüyüşünde
İkinci sevdaları içinde bir dilek tutmalıyız
Yıldızların kayışında dikenler gül mü açarmış ne...
Papatyalar kahkahalarımızla selamdan önce açar biliyorum.
Havai fişeklerin renkleri yağmakta Cemre'lerimize
Denize doğru ağlayan şehirlere güzellemelerle
Lalezarımızda ayrıklar yeşerdi...

Gramofon yüreklim...

Hüzzam makamında yürüyüş 'gazel' hışırtılarında
Galoşsuz, bonesiz ıslak zemin kuyusunda
Lav ataşlı doğalgazda tozsuz dumansız is olmaksızın
Yoksun bırakıldım lezzet durağında..

Hüzünlenmeden ezbere,
Yürekler çatlarcasına..
Yüreklerle inat, aktarmasız kesilen gidiş-geliş biletlerinde
Kestim kurbanı tekbir seslerini derinlere atarak
Yakışıklı rol arkadaşları hüzzam makamında
Dört yol ağzında korosuz solo söylerken
Sessiz bir makamda koltuk dolduran erler..
Gramofon ile eski zamanlar çerçevesinde
Düşünce hayatın uzağında tükemeklemeden

18.10.2007